

[Rasmus Hansen.]

havns Borgerrepræsentation. Derimod er det lykkedes at naa et Kompromis, nemlig om de af den højtærede Indenrigsminister nu foreslaaede Bestemmelser om Fyldningsgraden i Lejligheder paa 4 Værelser og derover, naar de bliver ledige. Det er sandsynligt, at det vil volde Vanskeligheder at administrere disse Bestemmelser. Jeg tror, at den af den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe og Københavns Borgerrepræsentation anbefalede Rationering af store Lejligheder, naar de bliver ledige, er en mere praktisk Fremgangsmaade, men de nye Bestemmelser, som den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet, kan medføre, at der, naar de store Lejligheder bliver ledige, anbringes flere i dem, end det tidligere har været Tilfældet. Det er naturligvis en Forbedring, men det forslaaer ikke over for de Virkninger, som Bolignøden har haft. Jeg beklager derfor, at den højtærede Indenrigsminister ikke har fulgt Indstillingen fra det socialdemokratiske Mindretal i det af ham nedsatte Udvalg. Dette Mindretal har anbefalet Ministeren at give Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at foretage Indgreb over for de Mennesker, som under Bolignøden har Raadighed over to Lejligheder, der er egnet til Helaarsbeboelse, f. Eks. Herregaardsbesidderen, som foruden sin Herregaardslejlighed, der i Regelen er baade stor og spænder over mange Værelser, har Vinterlejlighed her i København. Der foreligger ikke noget Talmateriale, som giver Vished for, hvor mange Værelser der kan indvindes paa denne Maade, men formentlig vil der i København ved en saadan Bestemmelse kunne frigøres i hvert Fald 1500 Værelser.

Det er imidlertid heller ikke nok. Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale den højtærede Indenrigsminister at gennemføre Alternativ 2 i Ungdomskommissionens Betænkning. Der vil herved ifølge Ungdomskommissionens Beregninger kunne frigøres 30 000 Værelser over hele Landet til enligt stillede. Men vi ønsker undtaget fra Opgørelsen over Antallet af Værelser i en Lejlighed de Værelser, som ikke er paa 16 m², og som ikke har 6 m² Gulvareal og mindst 2 m's Bredde. Hvis den af os anbefalede Fremgangsmaade anvendes, betyder det, at Indehavere af Lejligheder, hvor der er mere end et Værelse pr. Person plus et Tillæg af 2 Værelser, af en Kommunalbestyrelse kan paalægges Pligt til at modtage logerende i de overtallige Værelser. Foranstaltningen maa naturligvis ses paa Baggrund af de raadende

Tilstande. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvad der er fremhævet i Ungdomskommissionens Betænkning, men vil dog gerne have Lov til i denne Forbindelse at understrege, at det af det Materiale, som Betænkningen indeholder, fremgaar, at der er en Række Erhvervsvirksomheder her i Landet, som har haft Vanskeligheder ved at skaffe den fornødne Arbejdskraft, fordi der til denne Arbejdskraft ikke kunde skaffes den nødvendige Bolig. Det har vist sig umuligt for enligt stillede, som gik arbejdsløse i visse Kommuner her i Landet, at tage Arbejde i andre Kommuner, hvor der var rigeligt med Beskæftigelse, af den simple Grund, at de har været ude af Stand til at leje et Værelse i den Kommune, hvor de kunde opnaa Arbejde. Det er selvfølgelig en uholdbar Tilstand paa et Tidspunkt, hvor det danske Samfund i saa høj Grad, som Tilfældet er, maa lægge Vægt paa at opnaa den størst mulige Produktionsforøgelse.

Men naar jeg nu paa mit Partis Vegne anbefaler den højtærede Indenrigsminister at gennemføre Alternativ 2 i Ungdomskommissionens Betænkning, vil jeg gerne have Lov til at tilføje, at mit Parti hilser med Tilfredshed, at Ungdomskommissionens Forslag er affattet saaledes, at Lejlighedens Indehaver saa vidt muligt selv kommer til at bestemme, hvem han eller hun skal have som logerende. Det er desuden vort Haab, at Boligbyggeriet i Fremtiden maa blive organiseret saadan, at Foranstaltninger af denne Art kun vil være nødvendige i et meget kortvarigt Tidsrum. Desværre er det saaledes, at Regeringens Boligpolitik ikke hidtil har været egnet til at styrke Haabet herom. Jeg maa maaske i denne Forbindelse henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en Tale, som en af Ministerens Kolleger, nemlig Finansministeren, for nogen Tid siden holdt om Restriktioner. Den højtærede Finansminister sagde ved den paagældende Lejlighed, at hvis man paa det rigtige Tidspunkt undlader at gennemføre en Restriktion, som er nødvendig, bliver Virkningen deraf meget let, at man paa et senere Tidspunkt kommer til at gennemføre en hel Række Restriktioner, der er meget ubehagelige for Befolkningen, og som man, hvis man havde foretaget rettidigt Indgreb, kunde have undgaaet. Det er mit Partis Opfattelse, at den Maade, hvorpaa Regeringen, og ikke mindst den højtærede Indenrigsminister, behandler Boligproblemet, er ved at medføre en Tilstand, hvorved det bliver paakrævet at gennemføre en Række for Befolkningen særdeles ubehagelige For-